

[Kirsten Jacobsen.]

get. Som ministeren muligvis kan huske, stemte jeg for loven; derfor føler jeg mig medansvarlig, og derfor har jeg fremsat dette forslag, således at vi kan få udryddet de frister, som vi allerede på nuværende tidspunkt kan se er overtrådt.

Må jeg til hr. Henning Philipsen sige, at når jeg i et af stykkerne i lovforslaget skriver, at kommunalbestyrelserne skal meddele dispensation, så er det ikke en nedvurdering af kommunalbestyrelserne, men det er bare et udtryk for, at det ude over landet bliver meget forskellige afgørelser, fordi kommunalbestyrelser nu engang er meget forskelligt sammensat.

Jeg er enig med både hr. Haunstrup Clemmensen og hr. Ingomar Petersen i, at dette ikke er noget, vi skal forsinke, men vi skal være realistiske. Jeg vil meget gerne, hr. boligminister, medvirke til, at det ikke bliver unødigt forsinket, men jeg vil ikke medvirke til, at vi har en lov, som vi ved ikke kan overholdes.

Med hensyn til Grundejernes Investeringsfond kun den lille bemærkning, at det er da meget udmærket, at den kan udlåne til de ejendomme, der ikke har bundne beløb, men det gør den jo ikke; den har afslået hver eneste ansøgning, den har fået fra ejendomme, som ikke har beløb bundet i fonden, og så er der jo ingen grund til, at grundejerne ude omkring i landet skal tro, at de kan få penge dér, når det virkelige forhold er det, at man godt ved, at det kan de ikke.

Jeg har kun et enkelt direkte spørgsmål til ministeren: regner ministeren selv med at få noget positivt ud af forhandlingerne med Grundejernes Investeringsfond, således at man kan låne ud? Jeg må indrømme, at jeg har ikke større tiltro til Grundejernes Investeringsfond, end jeg har til de sociale boligselskaber. Pampervædet er såmænd lige stort, om det sidder på Nørre Vold, eller det sidder andre steder, så hvis ministeren kom og foreslog, at vi skulle ophæve den, ville han også få min stemme til det.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Jeg har kun nogle få bemærkninger, men jeg mener, at flere af ordførerne har gjort sig skyldige i en række misfortolkninger, også af det materiale, som jeg forstår boligudvalget har modtaget fra forskellig side.

Til hr. Johan Philipsen vil jeg godt sige, at jeg allerede i begyndelsen af oktober måned har

meddelt formanden for boligudvalget, at jeg vil sende boligudvalget en redegørelse om situationen, og at jeg på baggrund af denne redegørelse meget gerne vil have en drøftelse med boligudvalget om disse problemer – altså på et tidspunkt, før fru Kirsten Jacobsen fremsatte dette lovforslag. Det, jeg gerne ville afvente, var nogle drøftelser, som jeg nu har haft med Kommunernes Landsforening og Københavns og Frederiksberg kommuner, og i går havde jeg et møde med Lejernes Landsorganisation og grundejerne, hvor vi drøftede disse ting.

Jeg vil gerne slå fast over for hr. Ingomar Petersen og andre, at der ikke fra nogen kommunal side, ikke fra Lejernes Landsorganisation og ej heller fra grundejerne, var noget ønske om udsættelse af fristerne. Det er for mig aldeles afgørende. Der var en række tekniske problemer, som grundejerne og Lejernes Landsorganisation gerne ville drøfte henholdsvis med boligministeren og med skatteministeren, og disse drøftelser er allerede sat i gang. Fra Københavns kommunes side var der kun ét ønske i forbindelse med fristerne, og det har jeg lovet Københavns kommune at forelægge for boligudvalget, og jeg vil godt understrege, at jeg ikke vil forelægge det med min anbefaling. Det er spørgsmålet om at udskyde boligkommissionsbehandlingen fra 3 til 6 måneder. Det var et problem, vi allerede var opmærksomme på, da loven i sin tid blev vedtaget, og jeg anbefalede kommunen at antage ekstra arbejdskraft, arkitekter og bygningsingeniører, som der desværre er en del ledige af. Jeg mener stadig væk, at løsningen på denne klemme, som boligkommissionen er kommet i, må være, at man antager noget af den ledige arbejdskraft til at få denne pukkel væk, for også de problemer, der ligger her, er problemer, der drejer sig om den mest brandfarlige del af den københavnske boligmasse, og derfor kan jeg ikke anbefale. Men naturligvis vil jeg som altid rette mig efter det, hvis der er et flertal her i folketinget, der mener at kunne anbefale en sådan udskydelse. Der er altså, for at gentage det, ingen ønsker fra nogen af de implicerede parter om generelle dispensationer i forbindelse med denne lov.

Jeg er enig med både hr. Johan Philipsen, hr. Haunstrup Clemmensen og hr. Arne Bjerregaard i, at det, det drejer sig om, er at få gennemført disse ting uden unødige forsinkelser og se fornuftigt på de problemer, der kan opstå i sidste ende, og som vi også har været opmærksomme på i lovens formulering, hvor der er givet